BENDROJO TEISMO (antroji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. liepos 8 d.*

„Ekonominė ir pinigų politika – Kredito įstaigų rizikos ribojimu pagrįsta priežiūra – Reglamento (ES) Nr. 1024/2013 18 straipsnio 1 dalis – ECB kredito įstaigai skirta administracinė piniginė sankcija – Reglamento (ES) Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa – Nuosavų lėšų reikalavimų tęstinis pažeidimas – Pažeidimas dėl aplaidumo – Švelnesnio baudžiamojo teisės akto taikymas atgaline data – Nebuvimas – Teisė į gynybą – Sankcijos dydis – Pareiga motyvuoti“

Byloje T-576/18

Crédit agricole SA, įsteigta Paryžiuje (Prancūzija), atstovaujama advokatų A. Champsaur ir A. Delors,

ieškovė,

prieš

Europos Centrinį Banką (ECB), atstovaujamą C. Hernández Saseta, A. Pizzolla ir D. Segoin,

atsakovė,

dėl SESV 263 straipsniu grindžiamo prašymo panaikinti 2018 m. liepos 16 d. ECB sprendimą ECB/SSM/2018-FRCAG-75, priimtą pagal 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika (OL L 287, 2013, p. 63), 18 straipsnio 1 dalį, kuriuo ieškovei skiriama 4 300 000 EUR administracinė piniginė sankcija už tęstinį nuosavų lėšų reikalavimų, numatytų 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013, p. 1; klaidų ištaisymai OL L 208, 2013, p. 68, ir OL L 321, 2013, p. 6) 26 straipsnio 3 dalyje, pažeidimą,

BENDRASIS TEISMAS (antroji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkas S. Papasavvas, teisėjai V. Tomljenović, F. Schalin, P. Škvařilová-Pelzl ir I. Nõmm (pranešėjas),

posėdžio sekretorė M. Marescaux, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2020 m. sausio 21 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: prancūzų.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 Ieškovė *Crédit agricole SA* yra Prancūzijos kredito įstaiga, kuriai taikoma Europos Centrinio Banko (ECB) tiesioginė rizikos ribojimu pagrįsta priežiūra.

2 2016 m. gruodžio 22 d. ECB Tyrimo skyrius nusiuntė ieškovei pranešimą apie kaltinimus pagal 2014 m. balandžio 16 d. Europos Centrinio Banko reglamento (ES) Nr. 468/2014, kuriuo sukuriama Europos Centrinio Banko, nacionalinių kompetentingų institucijų ir nacionalinių paskirtųjų institucijų bendradarbiavimo Bendrame priežiūros mechanizme struktūra (BPM pagrindų reglamentas) (OL L 141, 2014, p. 1), 126 straipsnio 1 ir 2 dalis. ECB kaltino ieškovę tuo, kad ji prie 1 kategorijos pagrindinių nuosavų lėšų priemonių (toliau – CET 1) priskyrė kapitalo priemones be išankstinio kompetentingos institucijos leidimo ir taip pažeidė 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir iš dalies keičiančio Reglamentą (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013, p. 1, OL L 176, 2013, p. 1; klaidų ištaisymai OL L 208, 2013, p. 68 ir OL L 321, 2013, p. 6) 26 straipsnio 3 dalį.

3 2017 m. sausio 18 d. ieškovė raštu pateikė pastabas dėl pranešimo apie kaltinimus.

4 2017 m. rugpjūčio 2 d. ECB Tyrimo skyrius perdavė ieškovei sprendimo projektą, kad ji galėtų pateikti savo rašytines pastabas.

5 2017 m. rugpjūčio 4 d. ieškovė paprašė ECB pratęsti terminą pateikti pastabas. 2017 m. rugpjūčio 7 d. ECB iš dalies patenkino šį prašymą ir pratęsė minėtą terminą iki 2017 m. rugpjūčio 30 d.

6 2017 m. rugpjūčio 30 d. ieškovė pateikė rašytines pastabas dėl jai atsiųsto sprendimo projekto.

7 2018 m. liepos 16 d. ECB pagal 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika (OL L 287, 2013, p. 63), 18 straipsnio 1 dalį priėmė sprendimą ECB/SSM/2018-FRCAG-75 ir skyrė ieškovei 4 300 000 EUR administracinę piniginę sankciją už tęstinį nuosavų lėšų reikalavimų, numatytų Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalyje, pažeidimą (toliau – ginčijamas sprendimas).

8 Pirma, ECB nustatė, kad ieškovė elgėsi neteisėtai. Jis nusprendė, kad iš Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos matyti, jog kredito įstaigos savo kapitalo priemones gali priskirti prie CET 1 priemonių tik gavusios išankstinį kompetentingos institucijos leidimą.

9 Šiuo klausimu ECB atmetė ieškovės argumentus, kad paprastosios akcijos buvo paskelbtos Europos bankininkystės institucijos (EBI) pagal Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalies trečią pastraipą sudarytame sąraše (toliau – EBI skelbiamas sąrašas). Jis iš esmės nusprendė, kad tai, jog priemonė yra šiame sąraše, neatleidžia kredito įstaigos nuo pareigos gauti išankstinį kompetentingos institucijos leidimą pagal Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą.

10 ECB pažymėjo, kad 2015 m. birželio 23 d., 2015 m. lapkričio 12 d. ir 2016 m. birželio 21 d. ieškovė išleido tris paprastųjų akcijų emisijas, kurioms taikoma „lojalumo sąlyga“, suteikusi akcininkams padidintus dividendus už kiekvieną jų mažiausiai dvejų metų nepertraukiamą išlaikymo laikotarpį. Jis kaltino ją tuo, kad be jo leidimo šias kapitalo priemones ji priskyrė prie CET 1 priemonių savo ketvirčio konsoliduotose deklaracijose dėl nuosavų lėšų ir nuosavų lėšų reikalavimų laikotarpiu nuo 2015 m. antrojo ketvirčio iki 2016 m. antrojo ketvirčio, taip pat skelbdama informaciją pagal trečiąjį ramstį nuo 2015 m. birželio 30 d. iki 2016 m. birželio 30 d.

11 ECB taip pat priminė, kad 2016 m. balandžio 18 d. bendra rizikos ribojimu pagrįstos priežiūros grupė informavo ieškovę apie jos pareigą prašyti ECB leidimo ir jį gauti prieš kapitalo priemones priskiriant prie savo CET 1 priemonių; dėl jų ieškovė 2016 m. gegužės 30 d. ir birželio 22 d. pateikė prašymus suteikti leidimą atitinkamai dėl, pirma, 2015 m. birželio 23 d. ir lapkričio 12 d., antra, 2016 m. birželio 21 d. emisijos. Leidimus ECB suteikė atitinkamai 2016 m. liepos 26 d. ir rugpjūčio 29 d.

12 ECB iš to padarė išvadą, kad nuo 2015 m. birželio 30 d. iki 2016 m. birželio 30 d. ieškovė nesilaikė Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalies, kai prie savo CET 1 priemonių priskyrė kapitalo priemones be kompetentingos institucijos leidimo, ir kad šis pažeidimas buvo padarytas bent jau dėl aplaidumo.

13 Be to, ginčijame sprendime ECB priminė, kad jam jau suteikus leidimus EBI jį informavo, jog paprastosios akcijos, dėl kurių numatyta „lojalumo sąlyga“, neatitinka Reglamento Nr. 575/2013 28 straipsnio 4 dalyje įtvirtintų sąlygų ir todėl negali būti priskiriamos prie CET 1 priemonių. Dėl šios priežasties 2017 m. rugpjūčio 1 d. ECB nurodė ieškovei imtis atitinkamų priemonių, kad jos paprastosios akcijos visiškai atitiktų Reglamentą Nr. 575/2013.

14 Antra, ECB už neteisėtą elgesį ieškovei skyrė 4 300 000 EUR administracinę piniginę sankciją. Jis pabrėžė, kad pagal Reglamento Nr. 1024/2013 18 straipsnio 1 dalį jis turi teisę skirti administracinę piniginę sankciją už reikalavimo, išplaukiančio iš tiesiogiai taikomų Sąjungos teisės aktų, pažeidimą, už kurį kompetentingos institucijos pagal atitinkamas Sąjungos teisės nuostatas turi teisę skirti administracines pinigines sankcijas. Jis pridūrė, kad pagal Reglamento Nr. 1024/2013 18 straipsnio 3 dalį taikomos sankcijos turi būti „veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios“.

15 Kiek tai susiję su pažeidimo sunkumu, ECB atsižvelgė į tai, kad 2016 m. birželio 30 d. nagrinėjamos kapitalo priemonės sudarė ieškovės CET 1 santykio 67 bazinius punktus ir kad Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalis buvo pažeista penkiais vienas po kito einančiais ketvirčių deklaracijų laikotarpiais ir atliekant tris informacijos skelbimus pagal trečiąjį ramstį 2016 ir 2015 metais. Jis nusprendė, kad pažeidimas buvo padarytas bent jau dėl aplaidumo, ir pažymėjo, kad ieškovė ir toliau savo paprastųjų akcijų emisijas priskyrė prie CET 1 priemonių – net po to, kai bendra rizikos ribojimu pagrįstos priežiūros grupė ją įspėjo apie pareigą gauti išankstinį leidimą.

16 Kaip į lengvinančią aplinkybę ECB atsižvelgė į tai, kad ieškovei pateikus prašymus jis leido jos paprastųjų akcijų emisijas priskirti prie CET 1 priemonių.

17 ECB nusprendė, kad 4 300 000 EUR administracinė piniginė sankcija, kuri, jo nuomone, sudaro 0,0015 % grupės, kuriai ieškovė priklausė, metinės apyvartos, yra proporcinga sankcija.

18 Trečia, ECB nusprendė savo interneto svetainėje paskelbti apie paskirtą administracinę sankciją neanoniminant ieškovės pavadinimo. Jis nusprendė, kad aplinkybės, kurias ieškovė nurodė teigdama, kad toks paskelbimas gali rimtai pakenkti jos reputacijai ir padėčiai rinkoje, yra visiškai hipotetinės, neaiškios ir bendros, todėl remiantis jomis negalima įrodyti, jog minėtas paskelbimas jai sukeltų neproporcingą žalą, kaip tai suprantama pagal BPM pagrindų reglamento 132 straipsnio 1 dalies b punktą.

Procesas ir šalių reikalavimai

19 2018 m. rugsėjo 25 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovės ieškinį.

20 Pakeitus Bendrojo Teismo kolegijų sudėtį, teisėjas pranešėjas buvo paskirtas į antrąją kolegiją, todėl ši byla buvo paskirta tai kolegijai.

21 Antrosios kolegijos siūlymu Bendrasis Teismas, remdamasis savo Procedūros reglamento 28 straipsniu, nusprendė perduoti bylą nagrinėti išplėstinei kolegijai.

22 Remdamasis teisėjo pranešėjo siūlymu, Bendrasis Teismas (antroji išplėstinė kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas Procedūros reglamento 89 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones, 2019 m. gruodžio 13 d. pateikė šalims klausimus raštu. Kiekviena šalis atsakė į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus ir pateikė savo pastabas dėl kitos šalies atsakymų.

23 2020 m. sausio 6 d. sprendimu antrosios išplėstinės kolegijos pirmininkas, išklausęs šalis, nusprendė sujungti šią bylą su bylomis T-577/18 ir T-578/18, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis.

24 2020 m. sausio 21 d. posėdyje šalys pateikė savo žodinius paaiškinimus ir atsakė į Bendrojo Teismo žodžiu pateiktus klausimus. Per šį posėdį ECB buvo paprašyta raštu atsakyti į Bendrojo Teismo klausimą, o ieškovės – pateikti pastabas dėl šio atsakymo. Šalys šį prašymą įvykdė per nustatytus terminus.

25 2020 m. kovo 2 d. sprendimu Bendrasis Teismas (antroji išplėstinė kolegija) užbaigė žodinę proceso dalį.

26 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą sprendimą,

– priteisti iš ECB bylinėjimosi išlaidas.

27 ECB Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

28 Grįsdama savo ieškinį ieškovė nurodo du pagrindus.

29 Pirmasis ieškinio pagrindas nurodytas kaip susijęs su įgaliojimų viršijimu priimant ginčijamą sprendimą. Šį pagrindą sudaro trys dalys. Pirma dalis grindžiama Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalies pažeidimu. Antra dalis susijusi su Reglamento Nr. 1024/2013 18 straipsnio 1 dalies ir teisinio saugumo principo pažeidimu. Trečia dalis susijusi su ieškovei skirtos administracinės piniginės sankcijos proporcingumu.

30 Pateikdama antrąjį pagrindą ieškovė kaltina ECB pažeidus jos teisę būti išklausytai, nes jis ginčijamą sprendimą grindė per administracinę procedūrą nepaaiškintais kaltinimais.

31 Kaip pabrėžta šio sprendimo 8–18 punktuose, ECB ginčijamame sprendime, pirma, konstatavo, kad ieškovė padarė pažeidimą, antra, skyrė jai administracinę piniginę sankciją už šį pažeidimą ir, trečia, numatė šios administracinės piniginės sankcijos paskelbimą savo interneto svetainėje.

32 Bendrasis Teismas mano, kad nagrinėjimą reikia skirti pagal tai, ar ieškovės kritika susijusi su pažeidimo konstatavimu jos atžvilgiu, ar administracinės piniginės sankcijos skyrimu.

Dėl ginčijamo sprendimo teisėtumo tiek, kiek jame nustatytas pažeidimas ieškovės atžvilgiu

33 Pateikdama pirmojo pagrindo pirmą dalį ieškovė iš esmės teigia, kad ECB, nustatydamas pažeidimą jos atžvilgiu, pažeidė Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalį. Be to, pirmojo pagrindo antros dalies pirmajame kaltinime ji teigia, kad ECB pažeidė Reglamento Nr. 1024/2013 18 straipsnio 1 dalį, kai nusprendė, kad ji padarė pažeidimą bent jau dėl aplaidumo. Galiausiai subsidiariai pateikdama antrąjį pagrindą ieškovė iš esmės teigia, kad ginčijamame sprendime padaryta išvada dėl pažeidimo buvimo grindžiama įrodymais, dėl kurių ji neturėjo galimybės pareikšti savo nuomonės per administracinę procedūrą, o tai yra jos teisės būti išklausytai pažeidimas.

Dėl pirmojo pagrindo pirmos dalies, susijusios su teisės klaida aiškinant ir taikant Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalį

34 Pirmojo pagrindo pirmoje dalyje ieškovė iš esmės nurodo du kaltinimus.

35 Pirmuoju kaltinimu ieškovė tvirtina, kad ECB padarė klaidą aiškindamas ir taikydamas Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą (klostantis faktinėms aplinkybėms, kuriomis ji kaltinama, taikyta redakcija).

36 Pateikdama antrąjį kaltinimą (pateiktas dubliko stadijoje) ieškovė teigia, kad bet kuriuo atveju faktinės aplinkybės, kuriomis ji kaltinama, nebėra pažeidimas, nes 2019 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2019/876, kuriuo iš dalies keičiamos Reglamento (ES) Nr. 575/2013 nuostatos, susijusios su sverto koeficientu, grynojo pastovaus finansavimo rodikliu, nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimais, sandorio šalies kredito rizika, rinkos rizika, pagrindinių sandorio šalių pozicijomis, kolektyvinio investavimo subjektų pozicijomis, didelėmis pozicijomis, ataskaitų teikimo ir informacijos atskleidimo reikalavimais, ir Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 150, 2019, p. 1), buvo pakeista Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalis. Ji teigia, kad Bendrasis Teismas turi atsižvelgti į šį pakeitimą, nes jis panašus į švelnesnį baudžiamąjį įstatymą.

– Dėl pirmojo kaltinimo, susijusio su klaida aiškinant ir taikant Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą (klostantis faktinėms aplinkybėms, kuriomis kaltinama ieškovė, taikyta redakcija)

37 Ginčijamo sprendimo 3 punkte ECB nusprendė, kad pagal Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą ieškovė privalo gauti išankstinį kompetentingos institucijos leidimą prieš paprastųjų akcijų emisijas priskirdama prie CET 1 priemonių, net jei ši kapitalo priemonių kategorija įtraukta į EBI skelbiamą sąrašą pagal šios nuostatos trečią pastraipą.

38 Pažymėtina, kad Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnis yra susijęs su CET 1 priemonėmis. Konkrečiai kalbant, jo 3 dalis yra susijusi su kompetentingų institucijų vertinimu, ar priemonės, kurias kredito įstaiga priskiria prie CET 1 priemonių, atitinka Reglamento Nr. 575/2013 28 straipsnio arba, jei taikytina, 29 straipsnio reikalavimus. Šioje nuostatoje numatyta speciali kapitalo priemonėms taikoma tvarka.

39 Taigi ginčui taikytinos redakcijos Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalyje nustatyta:

„Kompetentingos institucijos įvertina, ar kapitalo priemonių išleidimas atitinka 28 straipsnyje arba, kai taikytina, 29 straipsnyje nustatytus kriterijus. Priemonių, kurios išleistos po 2013 m. birželio 28 d., atžvilgiu įstaigos priskiria kapitalo priemones [CET] priemonėms tik gavusios kompetentingų institucijų, kurios gali konsultuotis su EBI, leidimą.

Kalbant apie kapitalo priemones, išskyrus valstybės pagalbą, kurias kompetentinga institucija patvirtina kaip atitinkančias priskyrimo prie [CET 1] priemonės reikalavimus, tačiau jei, EBI nuomone, iš esmės sunku nustatyti atitiktį 28 straipsnyje arba, jei taikytina, 29 straipsnyje nustatytiems kriterijams, kompetentingos institucijos paaiškina savo motyvus EBI.

Remdamasi kiekvienos kompetentingos institucijos pateikta informacija, EBI sudaro, tvarko ir skelbia visų formų kapitalo priemonių kiekvienoje valstybėje narėje, kurios priskiriamos prie [CET 1] priemonių, rūšių sąrašą. EBI sudaro tą sąrašą ir jį paskelbia pirmą kartą iki 2013 m. liepos 28 d.

Po 80 straipsnyje išdėstyto tikrinimo proceso ir jei esama svarbių įrodymų, kad tos priemonės neatitinka 28 straipsnyje arba, jei taikytina, 29 straipsnyje nustatytų kriterijų, EBI gali nuspręsti pašalinti iš sąrašo ne valstybės pagalbos priemones, išleistas po 2013 m. birželio 28 d., ir paskelbti apie tokį pašalinimą.“

40 Reglamento Nr. 575/2013 28 ir 29 straipsniuose, į kuriuos daroma nuoroda to paties reglamento 26 straipsnio 3 dalyje, patikslinamos sąlygos, kurias turi atitikti CET 1 priemonės. Reglamento Nr. 575/2013 28 straipsnyje nustatytos sąlygos, taikomos kredito įstaigų išleistoms kapitalo priemonėms, o šio reglamento 29 straipsnis susijęs su sąlygomis, taikomomis savidraudos įmonių, kooperatinių bendrovių, taupymo įstaigų ir panašių įstaigų išleistoms kapitalo priemonėms.

41 Šalys nesutaria dėl Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje esančio žodžių junginio „kompetentingų institucijų leidimas“ aiškinimo.

42 Šiuo klausimu ieškovė tvirtina, kad kompetentingų institucijų leidimas duodamas pagal kapitalo priemonių kategoriją ir išreiškiamas nagrinėjamų priemonių rūšį įtraukiant į sąrašą, skelbiamą EBI pagal Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalies trečią pastraipą. Kadangi paprastosios akcijos buvo įtrauktos į šį sąrašą, kai ieškovė jas priskyrė prie CET 1 priemonių, ji mano, kad ECB klaidingai manė, jog ji pažeidė Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalį.

43 ECB savo ruožtu mano, kad Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa reiškia, jog kredito įstaiga prieš kapitalo priemonę priskirdama prie CET 1 priemonių turi gauti išankstinį kompetentingos institucijos leidimą, net jei priemonė nurodyta EBI skelbiamame sąraše. Iš to jis daro išvadą, kad ginčijamame sprendime teisingai nusprendė, jog ieškovė pažeidė šią nuostatą, prie CET 1 priskirdama tris paprastųjų akcijų emisijas, prieš tai negavusi jo leidimo.

44 Kadangi Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalyje vartojamas žodžių junginys „kompetentingų institucijų leidimas“ šiame reglamente neapibrėžtas, jį reikia išaiškinti.

45 Pagal suformuotą jurisprudenciją aiškinant Sąjungos teisės nuostatą reikia atsižvelgti ne tik į jos formuluotę, bet taip pat į jos kontekstą bei teisės akto, kuriame ji yra, siekiamus tikslus (šiuo klausimu žr. 2005 m. birželio 7 d. Sprendimo *VEMW ir kt.*, C-17/03, EU:C:2005:362, 41 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

46 Pirma, iš Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos formuluotės matyti, kad kompetentingos institucijos leidimą turi gauti kredito įstaiga prieš priskirdama savo kapitalo priemones prie CET 1 priemonių.

47 Pažymėtina, kad vien iš Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos formuluotės negalima kildinti šios kompetentingos institucijos leidimo prašymo tvarkos, nes sąvoka „leidimas“ gali reikšti ir išankstinį leidimą, taikomą kiekvienai atskirai kapitalo priemonei, ir bendrą leidimą pagal kapitalo priemonių kategoriją.

48 Šiuo klausimu, priešingai, nei teigia ieškovė, aplinkybė, kad kitose Reglamento Nr. 575/2013 nuostatose aiškiai nurodomas „išankstinio leidimo“, kurį suteikia kompetentinga institucija, gavimas, nebūtinai reiškia, kad sąvokos „leidimo“ vartojimas Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje reiškia kitokią tvarką nei išankstinio leidimo gavimo tvarka.

49 Iš tiesų iš visų Reglamento Nr. 575/2013 nuostatų, kuriose kalbama apie kompetentingos institucijos „leidimo“ arba „išankstinio leidimo“ suteikimą, negalima daryti išvados, kad kompetentingos institucijos patvirtinimo tvarka skiriasi, nelygu minėtose nuostatose vartojama terminija. Be to, reikia pažymėti, kad šis atskyrimas nėra sisteminis, nes kitose Reglamento Nr. 575/2103 kalbinėse versijose nebūtinai pakartojamas skirtumas tarp „leidimo“ ir „išankstinio leidimo“, esantis šio reglamento versijoje prancūzų kalba.

50 Be to, klaidingai teigiama, kad ECB tvirtina, jog Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalyje nėra sąvokos „priemonių kategorija“. Iš tiesų, kadangi šios nuostatos trečioje pastraipoje nurodytas „visų formų kapitalo priemonių kiekvienoje valstybėje narėje, kurios priskiriamos prie [CET 1] priemonių, rūšių sąraš[as]“, kurį paskelbė EBI, Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalyje numatytas kapitalo priemonių tinkamumo vertinimas pagal kategoriją. Vadinasi, negalima teigti, kad šios nuostatos pirmoje pastraipoje esanti nuoroda į „kapitalo priemones“ būtinai reiškia, kad kiekviena kapitalo priemonė turi būti nagrinėjama atskirai.

51 Antra, dėl Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos aiškinimo pagal kontekstą ieškovė nurodo šios nuostatos antrą ir trečią pastraipas. Taigi šio straipsnio antroje pastraipoje numatytas kompetentingos institucijos ir EBI atliekamas tam tikrų rūšių kapitalo priemonių tinkamumo patikrinimas, po kurio minėta kapitalo priemonių rūšis būtų skelbiama EBI sąraše pagal to paties straipsnio trečią pastraipą. Toks EBI paskelbimas atspindi Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje numatytos kompetentingos institucijos leidimą. Taigi toks paskelbimas reikštų, kad priemonė atitinka Reglamento Nr. 575/2013 28 straipsnyje nustatytas bendrąsias sąlygas ir kad atitinkamos kredito įstaigos turi patikrinti, ar nagrinėjama kapitalo priemonė atitinka šiame straipsnyje numatytas individualias sąlygas, o kompetentinga institucija gali *a posteriori* patikrinti šio vertinimo pagrįstumą.

52 Tokiam aiškinimui pritarti negalima.

53 Toks aiškinimas nesuderinamas su skirtingu konsultavimosi su EBI pobūdžiu, atsižvelgiant į tai, ar jis numatytas pagal Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalies pirmą ar antrą pastraipas. Iš tiesų, nors minėtas konsultavimasis pateikiamas kaip paprasta kompetentingų institucijų galimybė pagal pirmą pastraipą, nes minėtos institucijos „gali konsultuotis su EBI“, tos pačios nuostatos antra pastraipa, priešingai, reiškia, kad kompetentingos institucijos sistemingai konsultuojasi su EBI.

54 Jeigu būtų laikomasi ieškovės požiūrio, tai reikštų, kad kompetentinga institucija iš anksto prieš priskiriant kapitalo priemonę prie CET 1 priemonių tikrintų tik tai, ar laikomasi bendrųjų sąlygų, įtvirtintų Reglamento Nr. 575/2013 28 straipsnyje arba, jei taikytina, 29 straipsnyje. Pati ieškovė taip pat pripažino, kad kredito įstaiga turi patikrinti, ar kapitalo priemonės emisija atitinka individualias sąlygas, numatytas šio reglamento 28 straipsnyje arba, jei taikytina, 29 straipsnyje.

55 Reikia konstatuoti, kad toks kompetentingų institucijų kontrolės ribojimas prieštarautų Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalies pirmai pastraipai. Iš jos matyti, kad kapitalo priemonė gali būti priskirta prie CET 1 priemonių tik kompetentingoms institucijoms leidus ir kad jų vertinimas susijęs su šio reglamento 28 straipsnyje arba, jei taikytina, 29 straipsnyje nustatytų sąlygų laikymusi, nedarant skirtumo pagal tai, ar šios sąlygos yra bendro, ar individualaus pobūdžio.

56 Vadinasi, reikia manyti, kad Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalis turi būti aiškinama kaip numatanti dviejų skirtingų sprendimų priėmimą. Pirma, Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje numatytas sprendimas, kuris priimtas dėl kompetentingų institucijų ir EBI

bendradarbiavimo, kuris susijęs su kapitalo priemonių rūšių tinkamumu ir kuris pasireiškia jų įrašymu į EBI skelbiamą sąrašą, numatytą šios nuostatos trečioje pastraipoje. Antra, kompetentingos institucijos sprendimas, dėl kurio ECB turi galimybę konsultuotis su EBI siekdamas patikrinti, ar kapitalo priemonė atitinka visas Reglamento Nr. 575/2013 28 straipsnyje arba, jei taikytina, 29 straipsnyje nustatytas sąlygas, neatsižvelgiant į tai, ar jos yra bendro ar individualaus pobūdžio.

57 Darytina išvada, kad nors kapitalo priemonės įtraukimas į EBI skelbiamą sąrašą reiškia, jog ją iš esmės galima priskirti prie CET 1 priemonių, nes ji atitinka Reglamento Nr. 575/2013 28 straipsnyje arba, jei taikytina, 29 straipsnyje įtvirtintas sąlygas, vien to neužtenka, kad kredito įstaiga ją priskirtų prie savo CET 1 priemonių. Ji turi iš anksto pranešti apie šią priemonę kompetentingai institucijai, kad ši konkrečiai patikrintų, ar laikytasi minėtų sąlygų ir ypač ar laikytasi individualių sąlygų.

58 Galiausiai reikia atsižvelgti į teisės aktų leidėjo ketinimą priimant Reglamentą Nr. 575/2013 pagerinti nuosavų lėšų kokybinius ir kiekybinius aspektus bankų sistemoje, primintą Reglamento Nr. 575/2013 1 konstatuojamojoje dalyje ir pakartotą to paties reglamento 72 konstatuojamojoje dalyje. 72 konstatuojamojoje dalyje, be kita ko, pabrėžiama būtinybė patobulinti ir labiau suderinti kredito įstaigoms taikomus su nuosavomis lėšomis susijusius įpareigojimus ir šiuo klausimu daroma nuoroda į „griežtų kriterijų, taikomų pagrindinėms kapitalo priemonėms, rinkinį“.

59 Vadinasi, tai atitinka teisės aktų leidėjo ketinimą teikti pirmenybę Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos aiškinimui, pagal kurį kompetentingai institucijai leidžiama geriausiai įsitikinti, ar laikomasi geriausios kokybės priemonės priskyrimo prie nuosavų lėšų, t. y. prie CET 1 priemonių, sąlygų.

60 Taigi reikia konstatuoti, kad Reglamento Nr. 575/2013 28 straipsnyje arba, jei taikytina, 29 straipsnyje nustatytų sąlygų laikymosi kontrolė geriau užtikrinama išankstinio leidimo procedūra nei sistema, pagal kurią visų pirma pati kredito įstaiga privalo patikrinti, ar laikomasi tam tikrų šių sąlygų, o kompetentingos institucijos kontrolė atliekama tik vėliau ir nebūtinai yra sisteminė.

61 Kiti ieškovės pateikti argumentai nepaneigia šios išvados pagrįstumo.

62 Pirma, taip yra dėl nuorodos į Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalies aiškinimą, kuriam pirmenybę teikė EBI arba Rizikos ribojimo priežiūros ir pertvarkymo tarnyba (ACPR). Šiuo klausimu pakanka priminti, kad administravimo institucijos pateikiamas atitinkamų teisės aktų aiškinimas negali būti privalomas Sąjungos teismui, kuris pagal ESS 19 straipsnį vienintelis yra kompetentingas aiškinti Sąjungos teisę (2017 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Crédit mutuel Arkéa / ECB*, T-712/15, EU:T:2017:900, 75 punktas).

63 Antra, tas pats pasakytina apie aplinkybę, kad Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalies tekstas vėliau buvo iš dalies pakeistas Reglamentu 2019/876. Šiuo klausimu pakanka pažymėti, kad nors iš Reglamento Nr. 2019/876 23 konstatuojamosios dalies matyti, jog šio pakeitimo tikslas buvo nustatyti naują aiškią ir skaidrią patvirtinimo procedūrą, kiek tai susiję su priemonių priskyrimu prie CET 1, iš to negalima daryti jokios išvados dėl šios nuostatos reikšmės iki jos pakeitimo.

64 Vadinasi, pirmąjį ieškovės kaltinimą reikia atmesti.

– Dėl antrojo kaltinimo, iš esmės susijusio su Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalies naujos redakcijos taikymu atgaline data

65 Dublike ieškovė iš esmės pabrėžia, kad Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalies formuluotė nuo 2019 m. birželio 27 d. buvo pakeista Reglamento Nr. 2019/876 1 straipsnio 15 punktu. Ji mano, kad, atsižvelgiant į šią naują Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalies redakciją, jos elgesys nebėra neteisėtas ir todėl švelnesnio baudžiamojo įstatymo taikymo atgaline data principas reiškia, kad jai turi būti taikoma nauja Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalies redakcija.

66 ECB mano, kad šį kaltinimą reikia atmesti.

67 Visų pirma dėl šio kaltinimo priimtinumo, kiek jis buvo pateiktas dubliko stadijoje, reikia pažymėti, kad nors Procedūros reglamento 84 straipsnio 1 dalyje iš esmės draudžiama vykstant procesui pateikti naujus pagrindus, toks draudimas netaikomas, jei šie pagrindai grindžiami teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui. Kadangi šis kaltinimas grindžiamas teisinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui, t. y. 2019 m. birželio 27 d. įsigaliojus Reglamento 2019/876 1 straipsnio 15 punktui, jis yra priimtinas.

68 Vis dėlto šios bylos aplinkybėmis toks kaltinimas negali lemti ginčijamo sprendimo panaikinimo.

69 Žinoma, švelnesnio baudžiamojo įstatymo taikymo atgaline data principas yra bendrasis Sąjungos teisės principas (2008 m. kovo 11 d. Sprendimo *Jager*, C-420/06, EU:C:2008:152, 59 punktas; šiuo klausimu taip pat žr. 2005 m. gegužės 3 d. Sprendimo *Berlusconi ir kt.*, C-387/02, C-391/02 ir C-403/02, EU:C:2005:270, 67–69 punktus ir 2017 m. birželio 27 d. Sprendimo *NC / Komisija*, T-151/16, EU:T:2017:437, 53 ir 54 punktus) ir jis dabar yra įtrauktas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją.

70 Pagrindinių teisių chartijos 49 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Niekas negali būti nuteistas už veikimą ar neveikimą, kurie pagal jų padarymo metu galiojusią nacionalinę ar tarptautinę teisę nebuvo laikomi nusikalstamomis veikomis. Taip pat negali būti skiriama griežtesnė bausmė negu ta, kuri buvo taikoma nusikalstamos veikos padarymo metu. Jeigu po to, kai nusikalstama veika buvo padaryta, įstatymo nustatyta lengvesnė bausmė, skiriama lengvesnė bausmė.“

71 Be to, švelnesnio baudžiamojo įstatymo taikymo atgaline data principas taikytinas ne tik sprendimams paskirti baudžiamąją sankciją, bet ir sprendimams paskirti administracinę sankciją (šiuo klausimu žr. 2007 m. kovo 8 d. Sprendimo *Campina*, C-45/06, EU:C:2007:154, 32 ir 33 punktus; 2008 m. kovo 11 d. Sprendimo *Jager*, C-420/06, EU:C:2008:152, 60 punktą ir 2017 m. birželio 27 d. Sprendimo *NC / Komisija*, T-151/16, EU:T:2017:437, 54 punktą).

72 Vis dėlto pažymėtina, kad nors dėl švelnesnio baudžiamojo įstatymo taikymo atgaline data principo galima panaikinti sprendimą, kai teisinis pagrindas pasikeitė susiklosčius bylos aplinkybėms, bet prieš priimant ginčijamą sprendimą (šiuo klausimu žr. 2017 m. birželio 27 d. Sprendimo *NC / Komisija*, T-151/16, EU:T:2017:437, 63 punktą), jis netaikomas akto, priimto prieš minėtą teisinio pagrindo pakeitimą, teisėtumo kontrolei, nes negalima kaltinti institucijos atsakovės nežinojus dar netaikytinų teisės normų.

73 Be to, tik Bendrajam Teismui naudojantis savo kompetencija pakeisti skirtos sankcijos dydį, jeigu Bendrasis Teismas pagal SESV 261 straipsnį turėtų tokią jurisdikciją dėl ECB pagal Reglamento Nr. 1024/2013 18 straipsnio 1 dalį skirtų administracinių sankcijų, galbūt būtų galima atsižvelgti į teisinio pagrindo pokyčius po ginčijamo sprendimo priėmimo. Iš tiesų, gavęs tokį prašymą, Bendrasis

Teismas turėtų nustatyti, ar tą dieną, kai jis priima sprendimą, pakeisti ECB vertinimą savuoju ir atitinkamai pritaikyti sankcijos dydį (šiuo klausimu žr. 2015 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *Orange Polska / Komisija*, T-486/11, EU:T:2015:1002, 67 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

74 Vis dėlto Bendrajam Teismui nebuvo pateiktas joks prašymas pakeisti skirtos sankcijos dydį, ir ieškovė tai aiškiai patvirtino per teismo posėdį.

75 Vadinasi, reikia atmesti antrąjį kaltinimą, taigi ir pirmojo pagrindo pirmą dalį.

Dėl pirmojo pagrindo antros dalies pirmojo kaltinimo, susijusio su Reglamento Nr. 1024/2013 18 straipsnio 1 dalies pažeidimu

76 Ginčijamame sprendime ECB nusprendė, kad ieškovė pažeidė Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalį bent jau dėl aplaidumo, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1024/2013 18 straipsnio 1 dalį.

77 Ieškovė mano, kad ECB pažeidė Reglamento Nr. 1024/2013 18 straipsnio 1 dalį, nes nustatė, jog padarytas pažeidimas dėl aplaidumo, mat negalima teigti, jog ji žinojo arba turėjo žinoti, kad jos elgesys yra pažeidimas. Ji, be kita ko, primena, kad laikėsi EBI ir ACPR aiškinimo, nors ECB nepateikė jokių gairių, susijusių su Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalimi, ir kad beveik visos kredito įstaigos laikėsi tokio paties aiškinimo. Ji taip pat mano, kad paprastas aiškinimo skirtumas nėra pažeidimas ir kad ji negalėjo žinoti apie savo elgesio neteisėtumą.

78 ECB teigia, kad šį kaltinimą reikia atmesti.

79 Pagal Reglamento Nr. 1024/2013 18 straipsnio 1 dalį „[j]ei kredito įstaigos, finansų kontroliuojančiosios bendrovės ar mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės sąmoningai arba per aplaidumą pažeidžia <…> reikalavimą <…>, vykdydamas šiuo reglamentu jam pavestus uždavinius ECB gali skirti administracines pinigines sankcijas“.

80 Kaip yra pažymėjęs Teisingumo Teismas, aplaidumo sąvoka apima netyčinius veiksmus ar neveikimą, kuriais atsakingas asmuo pažeidžia jam tenkančią rūpestingumo pareigą (2008 m. birželio 3 d. Sprendimo *Intertanko ir kt.*, C-308/06, EU:C:2008:312, 75 punktas). Be to, siekiant nustatyti tokį aplaidumą reikia atsižvelgti, be kita ko, į nagrinėjamos nuostatos sudėtingumą, profesinę patirtį ir atitinkamos įmonės rūpestingumą (pagal analogiją žr. 1999 m. lapkričio 11 d. Sprendimo *Söhl & Söhlke*, C-48/98, EU:C:1999:548, 56 punktą).

81 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad ieškovė, kaip kredito įstaiga, turėjo elgtis labai apdairiai įgyvendindama Reglamento Nr. 575/2013 nuostatas ir ypatingą dėmesį skirti savo pareigų pagal šias nuostatas apimčiai.

82 Be to, nors iki šio sprendimo priėmimo Sąjungos teismas nebuvo aiškinęs Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalies, remiantis atidžia šios nuostatos analize galima nustatyti tikslią kredito įstaigų pareigų apimtį, kaip matyti iš šio sprendimo 53–60 punktuose pateiktų argumentų.

83 Iš tiesų iš tokios analizės ieškovė galėjo padaryti išvadą, kad EBI skelbimas pagal Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalies trečią pastraipą ir kompetentingos institucijos leidimas, nurodytas minėtos nuostatos pirmoje pastraipoje, yra susiję su dviem, nors ir susijusiais, tačiau atskirais klausimais: pirma, tinkamumu priskirti kapitalo priemonę prie CET 1 priemonių ir, antra, konkrečiu (individualių) sąlygų, išvardytų 28 straipsnyje arba, jei taikytina, 29 straipsnyje, laikymosi patikrinimu.

84 Vadinasi, ECB teisingai nusprendė, kad ieškovės elgesys buvo aplaidus, ir padarė išvadą, kad ji padarė pažeidimą taikydama Reglamento Nr. 1024/2013 18 straipsnio 1 dalį.

85 Šios išvados nepaneigia ieškovės argumentai, iš esmės susiję su tuo, kad ji vadovavosi EBI skelbiamo sąrašo įvadinėje sąlygoje pateiktu aiškinimu, pagal kurį ji neprivalėjo prašyti išankstinio kompetentingos institucijos leidimo, kiek tai susiję su šiame sąraše nurodytų priemonių rūšių priskyrimu prie savo CET 1 priemonių.

86 Šiuo klausimu šio sprendimo 62 punkte jau buvo pažymėta, kad EBI aiškinimas negali būti viršesnis už Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalies formuluotę.

87 Vis dėlto, kadangi viena iš EBI funkcijų pagal 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL L 331, 2010, p. 12), 8 straipsnio 1 dalies b punktą yra „padėti nuosekliai taikyti teisiškai privalomus Sąjungos aktus, visų pirma, padedant formuoti bendrą priežiūros kultūrą“, jos pateiktas Reglamento Nr. 575/2013 aiškinimas, be kita ko, kol Sąjungos teismas neišaiškino nuostatos, yra ypač reikšmingas.

88 Be to, neginčijama, kad, atskirai paimtas, EBI skelbiamo sąrašo įvadinės sąlygos 4 punkto vienas iš sakinių galėtų leisti manyti, jog EBI mano, kad kapitalo priemonės įtraukimas į jos skelbiamą sąrašą reiškia, jog ji gali būti priskirta prie CET 1 priemonių, nes yra patikslinta, kad „priemonės įtraukimas į sąrašą reiškia, kad ji atitinka visus Reglamento [Nr. 575/2013] tinkamumo kriterijus ir kad visos atitinkamos Europos Sąjungos kredito įstaigų priemonės gali būti priskirtos prie [CET 1] priemonių“.

89 Vis dėlto skaitydama šią sąlygą bendresniu požiūriu ieškovė turėjo susiaurinti šio sakinio taikymo sritį. Iš tiesų, EBI nenurodė šios galimybės priskirti EBI skelbiamame sąraše esančias kapitalo priemones prie CET 1 priemonių kaip besąlyginės. Atvirkščiai, nurodyta, kad būtina laikytis nacionalinės teisės aktų nuostatų ir kad gali būti privaloma gauti kompetentingų institucijų leidimą pagal Reglamentą Nr. 575/2013. Nors sąlygos formuluotė nėra labai aiški, vis dėlto nuoroda į galimą kitų sąlygų laikymąsi arba kompetentingų institucijų leidimą turėjo paskatinti ieškovę kelti klausimą dėl tikslios savo pareigų pagal Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą apimties.

90 Be to, reikia pažymėti, kad 2016 m. balandžio 18 d. ieškovė gavo ECB elektroninį laišką, kuriame buvo paaiškinta jos pareigų pagal Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalį apimtis. Jame ECB nurodė, kad prieš kapitalo didinimą priskiriant prie CET 1 priemonių reikalingas išankstinis leidimas, ir paaiškino pateiktinų dokumentų sąrašą.

91 Priešingai, nei teigia ieškovė, 2016 m. balandžio 18 d. ECB elektroninio laiško turinys buvo vienareikšmis, kiek tai susiję su ECB Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalies aiškinimu.

92 Vis dėlto, nepaisydama šio perspėjimo, ieškovė ir toliau skirtingai ir klaidingai aiškino savo pareigas pagal Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalį ir 2016 m. birželio 30 d. paskelbtoje informacijoje pagal trečiąjį ramstį ir savo ketvirčio konsoliduotoje ataskaitoje apie nuosavas lėšas ir nuosavų lėšų reikalavimus savo 1–3 emisijas priskyrė prie CET 1 priemonių prieš ECB pranešant jai apie leidimą.

93 Ieškovė taip pat iš esmės tvirtina, kad dėl Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalies aiškumo trūkumo kai kurios nacionalinės institucijos ir daugelis kredito įstaigų laikėsi tokio paties aiškinimo kaip ir tas, kuriam ji pritarė, o tai paaiškina šios nuostatos pakeitimą Reglamentu 2019/876.

94 Vis dėlto tokia aplinkybė, net jei ji būtų įrodyta, neįrodo, kad ieškovė nebuvo aplaidi.

95 Iš tiesų, nors tokie duomenys gali atskleisti, kad kai kurie ūkio subjektai dėl Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalies aiškinimo patyrė sunkumų, vis dėlto dėl atsargumo ir rūpestingumo, kurio galima tikėtis iš tokios svarbios kredito įstaigos kaip ieškovė, ji turėjo atidžiai perskaityti šią nuostatą ir taip ji būtų galėjusi pašalinti minėtus sunkumus aiškindama savo pareigų apimtį.

96 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pirmojo pagrindo antros dalies pirmąjį kaltinimą reikia atmesti.

Dėl subsidiariai pateikto antrojo pagrindo, susijusio su ieškovės teisės būti išklausytai pažeidimu

97 Ieškovė iš esmės teigia, kad ECB pažeidė jos teisę būti išklausytai, nes ginčijamą sprendimą grindė faktinėmis ar teisinėmis aplinkybėmis, dėl kurių ji neturėjo galimybės pateikti savo pastabų per administracinę procedūrą, ir primena, kad pagal Reglamento Nr. 1024/2013 22 straipsnio 1 dalį ECB savo sprendimus gali grįsti tik tais kaltinimais, dėl kurių suinteresuotosios šalys galėjo pateikti savo pastabas, neatsižvelgiant į tai, ar minėtoms šalims buvo padarytas neigiamas poveikis, ar ne. Šiuo klausimu ji visų pirma kaltina ECB tuo, kad jis pirmą kartą ginčijamame sprendime pats aiškindamas 2017 m. gegužės 23 d. EBI ataskaitą rėmėsi tuo, kad EBI ginčijo jos paprastųjų akcijų „lojalumo sąlygą“, ir teigė, jog ieškovė pateikė rinkai klaidingą informaciją apie jos riziką ribojančią padėtį.

98 Konkrečiai kalbant apie ginčijamame sprendime pateiktą nuorodą į tai, kad EBI ginčija „lojalumo sąlygą“ ir tariamą klaidingos informacijos pateikimą rinkai, ieškovė mano, kad tai turėjo įtakos jai skirtos sankcijos dydžiui.

99 ECB tvirtina, kad nė viena iš faktinių ar teisinių aplinkybių, kurios nepaminėtos sprendimo dėl sankcijos projekte, tačiau nurodytos ginčijamame sprendime, negalėjo neigiamai paveikti ieškovės teisės į gynybą arba neturėjo lemiamos reikšmės procedūros baigčiai.

100 Pagal suformuotą jurisprudenciją teisės į gynybą paisymas vykstant procedūrai, kuri pradėta asmens atžvilgiu ir kuri gali būti užbaigta jo nenaudai priimtu teisės aktu, yra pagrindinis Sąjungos teisės principas ir turi būti užtikrintas, net jei nėra atitinkamą procedūrą reglamentuojančių teisės aktų (žr. 2010 m. gegužės 12 d. Nutarties *CPEM / Komisija*, C-350/09 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2010:267, 76 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

101 Šį principą atspindi Reglamento Nr. 1024/2013 22 straipsnio 1 dalis, nes joje numatyta, kad ECB asmenims, dėl kurių vykdoma procedūra, suteikia galimybę būti išklausytiems ir grindžia savo sprendimus tik tais kaltinimais, dėl kurių suinteresuotosios šalys galėjo pateikti pastabų.

102 Šis principas paaiškintas BPM pagrindų reglamento 31 straipsnyje „Teisė būti išklausytam“ ir 126 straipsnyje „Procedūrinės teisės“.

103 BPM pagrindų reglamento 31 straipsnis, remiantis jo 1 dalimi, taikomas bet kuriam „šaliai skirt[am] ECB priežiūros sprendim[ui], kuris turėtų neigiamą poveikį šios šalies teisėms“. Jame numatyta galimybė šiai šaliai iki jo priėmimo raštu pateikti ECB pastabas dėl ECB rizikos ribojimu pagrįstos priežiūros sprendimui reikšmingų faktų, motyvų ir teisinių pagrindų.

104 BPM pagrindų reglamento 126 straipsnyje, kuris konkrečiai susijęs su sprendimais, kuriais skiriamos kitos administracinės sankcijos nei periodinės baudos, nustatyta:

„1. Baigiant tyrimą ir prieš parengiant pasiūlymą dėl užbaigto sprendimo projekto bei prieš pateikiant jį Priežiūros valdybai, Tyrimų skyrius atitinkamam prižiūrimam subjektui raštu praneša apie atlikto tyrimo rezultatus ir bet kokius dėl to kilusius prieštaravimus.

2. 1 dalyje numatytame pranešime Tyrimų skyrius atitinkamam prižiūrimam subjektui nurodo apie jo teisę raštu Tyrimų skyriui pateikti pastabas dėl jame išdėstytų faktinių rezultatų bei prieštaravimų subjekto atžvilgiu, įskaitant konkrečias nuostatas, kurių pažeidimas įtariamas, ir nustato protingą terminą tokioms pastaboms pateikti. ECB neatsižvelgia į rašytines pastabas, pateiktas pasibaigus Tyrimų skyriaus nurodytam terminui.“

105 Kaip jau buvo pabrėžta jurisprudencijoje, kiek tai susiję su 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [SESV 101 ir 102] straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1) 27 straipsnio 1 dalimi, kurios esmė iš esmės yra tokia pati kaip ir Reglamento Nr. 1024/2013 22 straipsnio 1 dalies ir BPM pagrindų reglamento 126 straipsnio, su teise į gynybą susijusio reikalavimo laikomasi, kai, pirma, šalims siunčiamas pranešimas apie kaltinimus, kuriame turi būti aiškiai išdėstyti pagrindiniai argumentai, kuriais Europos Komisija remiasi toje procedūros stadijoje, ir, antra, kai minėtame sprendime suinteresuotieji asmenys nekaltinami per administracinę procedūrą nenurodytais pažeidimais ir jame pateikiami tik tie faktai, dėl kurių suinteresuotieji asmenys galėjo pasiaiškinti (žr. 2012 m. gegužės 24 d. Sprendimo *MasterCard ir kt. / Komisija*, T-111/08, EU:T:2012:260, 266 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

106 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją, susijusią su teisės į gynybą paisymu per kovos su SESV 101 ir 102 straipsnių pažeidimais procedūras, ši informacija gali būti pateikta glaustai ir galutinis sprendimas nebūtinai turi būti pranešimo apie kaltinimus kopija, nes šis pranešimas yra parengiamasis dokumentas, kuriame pateikti faktinių ir teisinių aplinkybių vertinimai yra tik preliminarūs. Taigi leidžiama papildyti pranešimą apie kaltinimus atsižvelgiant į šalių, iš kurių argumentų matyti, kad jos galėjo veiksmingai įgyvendinti teisę į gynybą, atsakymą. Per administracinę procedūrą Komisija taip pat gali pakeisti ir papildyti faktinius bei teisinius argumentus suformuluotiems kaltinimams pagrįsti (žr. 2012 m. gegužės 24 d. Sprendimo *MasterCard ir kt. / Komisija*, T-111/08, EU:T:2012:260, 267 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

107 Taigi papildomą pranešimą apie kaltinimus atsiųsti suinteresuotiesiems asmenims yra būtina tik tuo atveju, kai dėl patikrinimo rezultatų Komisija turi apkaltinti įmones naujais veiksmais arba gerokai pakeisti konstatuotų pažeidimų įrodymus (žr. 2012 m. gegužės 24 d. Sprendimo *MasterCard ir kt. / Komisija*, T-111/08, EU:T:2012:260, 268 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

108 Galiausiai pagal jurisprudenciją, taikomą kovai su SESV 101 ir 102 straipsnių pažeidimais, teisė į gynybą pažeidžiama, kai egzistuoja galimybė, jog dėl Komisijos padaryto pažeidimo jos vykdytos administracinės procedūros rezultatas galėjo būti kitoks. Įmonė ieškovė įrodo, kad toks pažeidimas padarytas, jei pateikia pakankamai įrodymų ne dėl to, kad Komisijos sprendimo turinys būtų buvęs kitoks, o dėl to, kad ji būtų galėjusi geriau apsiginti, jei nebūtų buvę pažeidimo, pavyzdžiui, dėl to, jog gynybai ji būtų galėjusi panaudoti dokumentus, su kuriais per administracinę procedūrą jai nebuvo leista susipažinti (žr. 2012 m. gegužės 24 d. Sprendimo *MasterCard ir kt. / Komisija*, T-111/08, EU:T:2012:260, 269 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

109 Tie patys principai pagal analogiją taikytini teisės į gynybą paisymui vykstant procedūrai, kurią ECB vykdo dėl reikalavimo, išplaukiančio iš tiesiogiai taikomų Sąjungos teisės aktų, pažeidimo pagal Reglamento Nr. 1024/2013 18 straipsnio 1 dalį.

110 Pirma, reikia pabrėžti, kad vienintelis kaltinimas, kurį ECB pateikė ieškovei, t. y. tam tikrų kapitalo priemonių priskyrimas be leidimo prie CET 1 priemonių pažeidžiant Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalį, buvo aiškiai suformuluotas nuo 2016 m. gruodžio 22 d. jai pateiktame pranešime apie kaltinimus.

111 Antra, ieškovė galėjo pareikšti savo nuomonę dėl šio kaltinimo ne tik atsakydama į minėtą pranešimą, bet ir savo pastabose dėl sprendimo projekto, kurį ECB jai pateikė 2017 m. rugpjūčio 2 d.

112 Trečia, reikia konstatuoti, kad trys aplinkybės, kurių buvimą ginčijamame sprendime pirmą kartą kritikuoja ieškovė, negali būti laikomos naujais kaltinimais.

113 Iš tiesų, pirma, kiek tai susiję su ginčijamo sprendimo 3.2.2.4 punkte ECB pateikta nuoroda į 2017 m. gegužės 23 d. EBI ataskaitą, reikia pažymėti, kad ECB ją paminėjo siekdamas patvirtinti jo pateikto Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalies aiškinimo pagrįstumą. Šį klausimą šalys išsamiai

aptarė per administracinę procedūrą. Konkrečiai kalbant, reikia pažymėti, kad ECB šią nuorodą pateikė atsakydamas į ieškovės argumentą, kad tą pačią dieną EBI pažymėjo, jog Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalis gali būti aiškinama skirtingai.

114 Antra, dėl ginčijamo sprendimo 3.2.2.4 punkte esančios nuorodos, kad EBI manė, jog dėl ieškovės paprastųjų akcijų lojalumo sąlygos negalima jų priskirti prie CET 1 priemonių, pakanka pažymėti, kad šis klausimas susijęs su ieškovės paprastųjų akcijų atitiktimi Reglamento Nr. 575/2013 28 straipsnyje nustatytoms sąlygoms ir kad jis nesusijęs su ECB ieškovei pateiktu kaltinimu pastarajai pažeidus šio reglamento 26 straipsnio 3 dalį.

115 Trečia, ECB ginčijamo sprendimo 3.2.4 punkte nurodytos aplinkybės, kad Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalies laikymasis „nepaskatino [ieškovės] pranešti apie savo riziką ribojančią padėtį kompetentingoms valdžios institucijoms ir rinkai“, negalima laikyti nauju kaltinimu ieškovės atžvilgiu. Šią pastabą ECB pateikė vertindamas, ar ieškovės elgesys buvo aplaidus, atsakydamas į jos 2017 m. rugpjūčio 30 d. pastabose pateiktą teiginį, kad ji veikė „apdairiai ir rūpestingai, siekdama išvengti bet kokios klaidingos informacijos apie realią jos nuosavų lėšų padėtį“.

116 Ketvirta, dėl ieškovės kaltinimo, kad šio sprendimo 114 ir 115 punktuose nurodytos aplinkybės turėjo įtakos jai skirtos piniginės sankcijos dydžiui, reikia pažymėti, kad šis klausimas susijęs ne su ieškovės pažeidimo konstatavimo, o su jai paskirtos sankcijos dydžio teisėtumu.

117 Todėl darytina išvada, kad antrasis ieškinio pagrindas turi būti atmestas tiek, kiek jis susijęs su ieškovės pažeidimo konstatavimo teisėtumu.

118 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad ieškovė neįrodė ginčijamo sprendimo neteisėtumo tiek, kiek jame nustatyta, kad ji padarė pažeidimą.

Dėl ginčijamo sprendimo, kiek juo ieškovei skirta administracinė piniginė sankcija, teisėtumo

119 Pirmojo pagrindo antros dalies antruoju kaltinimu ieškovė tvirtina, kad administracinės piniginės baudos skyrimas šios bylos aplinkybėmis prieštarauja teisinio saugumo principui. Be to, pirmojo pagrindo trečioje dalyje ji teigia mananti, kad jai skirta piniginė sankcija pažeidžia proporcingumo principą. Galiausiai, kaip pažymėta šio sprendimo 98 ir 116 punktuose, pateikdama antrąjį ieškinio pagrindą ieškovė teigia, kad tam tikros aplinkybės, dėl kurių ji nebuvo išklausyta, turėjo įtakos jai skirtos sankcijos dydžiui, todėl buvo pažeista jos teisė būti išklausytai.

120 Konkrečiai kalbant, pirmojo pagrindo trečioje dalyje ieškovė ginčija ne tik paties sankcijos skyrimo principo proporcingumą, bet ir jos dydį. Dėl jos ieškovė, be kita ko, teigia, kad jis sudaro ne 0,0015 % *Crédit Agricole* grupės apyvartos, kaip nurodyta ginčijamame sprendime, o dešimt kartų didesnę sumą. Ji taip pat kaltina ECB nesilaikius metodikos, kurią jis savo rašytinėse pastabose teigia taikęs vertindamas pažeidimo sunkumą. Be to, ji pabrėžia, kad ECB pirmą kartą Bendrajame Teisme teigė, jog nustatydamas sankcijos dydį atsižvelgė į atitinkamos kredito įstaigos dydį, nors tokio motyvo nebuvo ginčijamame sprendime. Ji mano, kad šiomis aplinkybėmis ECB klaidingai remiasi kredito įstaigų dydžio vertinimu, pagrįstu bendra jų valdomo turto suma, o ne apyvarta, ir teigia, kad bet kuriuo atveju į šį veiksnį Bendrasis Teismas negali atsižvelgti, nes jis nepaminėtas ginčijamame sprendime. Ji priduria, kad tai, jog šio veiksnio nėra minėtame sprendime, reiškia nepakankamą motyvavimą, dėl kurio ginčijamas sprendimas yra neteisėtas.

121 Pirmiausia reikia konstatuoti, jog tam, kad Bendrasis Teismas galėtų išnagrinėti ieškovės kritiką, reikia, kad ginčijamame sprendime būtų teisiškai pakankamai aiškiai nurodyti motyvai, dėl kurių ieškovei skirta 4 300 000 EUR sankcija, sudaranti 0,015 % grupės, kuriai ji priklauso, apyvartos.

122 Bendrasis Teismas mano, kad reikia išnagrinėti, ar, kiek tai susiję su paskirtos sankcijos dydžio nustatymu, ginčijamas sprendimas yra pakankamai motyvuotas.

123 Šiuo klausimu reikia priminti, kad nagrinėjant ieškinį dėl panaikinimo pagrindas, susijęs su teisės akto, kurio teisėtumas ginčijamas, nemotyvavimu ar nepakankamu motyvavimu, yra su viešąja tvarka susijęs pagrindas, kurį Sąjungos teismas turi iškelti savo iniciatyva, todėl šalys gali juo remtis bet kurioje proceso stadijoje (2001 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Krupp Thyssen Stainless ir Acciai speciali Terni / Komisija*, T-45/98 ir T-47/98, EU:T:2001:288, 125 punktą).

124 Be to, ši pareiga Sąjungos teismui iškelti savo iniciatyva viešąja tvarka paremtą pagrindą turi būti vykdoma atsižvelgiant į rungimosi principą (šiuo klausimu žr. 2009 m. gruodžio 2 d. Sprendimo *Komisija / Airija ir kt.*, C-89/08 P, EU:C:2009:742, 59 ir 60 punktus). Šiuo atveju reikia pažymėti, kad per posėdį ECB turėjo galimybę pareikšti nuomonę dėl ginčijamo sprendimo pakankamo motyvavimo.

125 Per posėdį ECB teigė, kad ginčijamas sprendimas yra pakankamai teisiškai motyvuotas. Iš esmės jis pareiškė taikęs dviejų etapų metodiką, kad nustatytų sankcijos dydį.

126 Per pirmąjį etapą nustatomas skirtinos sankcijos bazinis dydis. Šio bazinio dydžio atskaitos taškas – įvertinti nagrinėjamo pažeidimo sunkumą, atsižvelgiant į pažeidimo poveikį atitinkamos kredito įstaigos riziką ribojančiai padėčiai ir šios įstaigos elgesį. ECB pabrėžia, kad šis elementas yra ginčijamame sprendime, nes jame nurodoma bendra klaidingai priskirtų priemonių suma. Be to, kredito įstaigos veiksmų neteisėtumas pabrėžiamas ginčijamame sprendime, kuriame ECB pažymėjo, kad ieškovė turėjo žinoti apie jai tenkančias pareigas pagal Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalį. Nustatęs pažeidimo sunkumą ECB įtraukė į apskaičiavimus visą kredito įstaigos valdomo turto sumą. Taigi bazinis dydis apskaičiuojamas visų pirma atsižvelgiant į pažeidimo sunkumą ir visą valdomo turto sumą.

127 Per antrąjį etapą šis bazinis dydis koreguojamas siekiant atsižvelgti į galimas lengvinančias ar sunkinančias aplinkybes. Šioje byloje ieškovei buvo pritaikyta lengvinanti aplinkybė.

128 Per posėdį ECB taip pat teigė, kad ginčijamame sprendime nepaaiškinus metodikos, leidžiančios nustatyti tikslų sankcijos dydį, buvo siekiama išsaugoti šios sankcijos atgrasomąjį pobūdį. Reikia vengti, kad kredito įstaigos galėtų numatyti galimų sankcijų dydį, o tai galėtų sumažinti paskatas laikytis prudencinių teisės aktų. Jis taip pat pripažino, kad ginčijamame sprendime nebuvo atsižvelgta į visą ieškovės valdomo turto sumą, tačiau manė, kad tai nėra nepakankamas motyvavimas, nes tai yra visiškai objektyvi aplinkybė.

129 Reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją SESV 296 straipsnio antroje pastraipoje numatyta pareiga motyvuoti yra esminis procedūrinis reikalavimas, kurį reikia skirti nuo motyvų pagrįstumo klausimo, susijusio su ginčijamojo akto teisėtumu iš esmės. Šiuo požiūriu reikalaujamas motyvavimas turi atitikti atitinkamo akto pobūdį ir aiškiai bei nedviprasmiškai atskleisti aktą priėmusios institucijos argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų suprasti priimtos priemonės pagrindimą, o kompetentingas teismas – vykdyti jos kontrolę. Konkrečiai dėl individualių sprendimų motyvavimo pažymėtina, kad pareiga motyvuoti tokius sprendimus siekiama ne tik sudaryti sąlygas teisminei kontrolei, bet ir suteikti suinteresuotajam asmeniui pakankamai informacijos, kuri leistų žinoti, ar sprendimas gali turėti trūkumų, dėl kurių jo galiojimą galima ginčyti (žr. 2011 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Elf Aquitaine / Komisija*, C-521/09 P, EU:C:2011:620, 146–148 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją; 2013 m. liepos 11 d. Sprendimo *Ziegler / Komisija*, C-439/11 P, EU:C:2013:513, 114 ir 115 punktus ir 2016 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Printeos ir kt. / Komisija*, T-95/15, EU:T:2016:722, 44 punktą).

130 Be to, reikalavimas motyvuoti turi būti vertinamas atsižvelgiant į konkretaus atvejo aplinkybes, visų pirma atitinkamo akto turinį, nurodytų motyvų pobūdį bei akto adresatų ar kitų asmenų, kurie konkrečiai ir tiesiogiai su juo susiję, suinteresuotumą, kaip jis suprantamas pagal SESV 263 straipsnio

ketvirtą pastraipą, gauti paaiškinimus. Motyvuojant nereikalaujama išvardyti visų svarbių faktinių ir teisinių aplinkybių, nes klausimas, ar teisės akto motyvavimas atitinka SESV 296 straipsnio reikalavimus, turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant ne tik į jo formuluotę, bet ir į aplinkybes ir visas atitinkamą klausimą reglamentuojančias teisės normas (2011 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Elf Aquitaine / Komisija*, C-521/09 P, EU:C:2011:620, 150 punktas; 2013 m. liepos 11 d. Sprendimo *Ziegler / Komisija*, C-439/11 P, EU:C:2013:513, 116 punktas ir 2016 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Printeos ir kt. / Komisija*, T-95/15, EU:T:2016:722, 45 punktas).

131 Iš jurisprudencijos taip pat matyti, kad iš esmės apie motyvus suinteresuotajam asmeniui turi būti pranešama kartu su jo nenaudai priimtu sprendimu. Motyvavimo nebuvimo negali ištaisyti tai, kad suinteresuotasis asmuo sprendimo motyvus sužino vykstant procesui Sąjungos teismuose (2011 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Elf Aquitaine / Komisija*, C-521/09 P, EU:C:2011:620, 149 punktas; 2012 m. liepos 19 d. Sprendimo *Alliance One International ir Standard Commercial Tobacco / Komisija*, C-628/10 P ir C-14/11 P, EU:C:2012:479, 74 punktas ir 2016 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Printeos ir kt. / Komisija*, T-95/15, EU:T:2016:722, 46 punktas).

132 Konkrečiai kalbant apie administracinių piniginių sankcijų, skiriamų pagal Reglamento Nr. 1024/2103 18 straipsnio 1 dalį, motyvavimą, pirma, reikia priminti, kad ECB turi teisę skirti administracinę piniginę sankciją, kurios maksimalus dydis gali sudaryti 10 % grupės, kuriai priklauso atitinkamas juridinis asmuo, bendros metinės apyvartos.

133 Iš to matyti, kad ECB turi didelę diskreciją nustatyti piniginės sankcijos dydį. Tokiu atveju iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad Sąjungos teisės sistemos suteikiamų garantijų paisymui administracinėse procedūrose tenka dar didesnė reikšmė. Tarp šių garantijų, be kita ko, yra suinteresuotojo asmens teisė į pakankamus nagrinėjamo sprendimo motyvus. Tik taip Sąjungos teismas gali patikrinti, ar įvykdytos faktinės ir teisinės sąlygos, nuo kurių priklauso diskrecijos įgyvendinimas (1991 m. lapkričio 21 d. Sprendimo *Technische Universität München*, C-269/90, EU:C:1991:438, 14 punktas ir 2008 m. lapkričio 6 d. Sprendimo *Nyderlandai / Komisija*, C-405/07 P, EU:C:2008:613, 56 punktas).

134 Vadinasi, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 1024/2013 18 straipsnio 1 dalimi ECB suteiktą didelę diskreciją ir į labai didelį skirtų administracinių piniginių sankcijų dydį, pareiga motyvuoti sprendimus, kuriais skiriama tokia sankcija, yra ypač svarbi.

135 Reikia pažymėti, kad sprendimo skirti sankciją motyvavimas turi leisti Bendrajam Teismui įvertinti, ar minėtas sprendimas atitinka Sąjungos teisę ir, be kita ko, proporcingumo principą, taip pat patikrinti, ar ECB teisingai įvertino Reglamento Nr. 1024/2013 18 straipsnio 3 dalyje, kurioje pabrėžiamas ne tik sankcijos proporcingumas, bet ir jos veiksmingumas ir atgrasomasis pobūdis, įtvirtintus kriterijus.

136 Taigi tam, kad būtų galima atlikti kontrolę, būtina, jog iš ginčijamo sprendimo motyvų pakankamai aiškiai būtų matyti ECB taikyta metodika sankcijos sumai nustatyti (šiuo klausimu žr. 2006 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Jungbunzlauer / Komisija*, T-43/02, EU:T:2006:270, 91 punktą) ir jo priskirta svarba aplinkybėms bei jų vertinimas (šiuo klausimu žr. 2011 m. gruodžio 8 d. Sprendimo *Chalkor / Komisija*, C-386/10 P, EU:C:2011:815, 61 punktą).

137 Galiausiai, iš šio sprendimo 130 punkte nurodytos teismo jurisprudencijos matyti, kad vertinant, ar sprendimas yra pakankamai motyvuotas, reikia atsižvelgti, be kita ko, į aplinkybes, kuriomis jis priimtas.

138 Taigi buvo nuspręsta, kad kai ECB sprendimas pratęsia Administracinės peržiūros valdybos nuomonę, į šioje nuomonėje pateiktus paaiškinimus galėjo būti atsižvelgiama siekiant išnagrinėti ginčijamo sprendimo pakankamą motyvavimą (šiuo klausimu žr. 2019 m. gegužės 8 d. Sprendimo *Landeskreditbank Baden-Württemberg / ECB*, C-450/17 P, EU:C:2019:372, 92 punktą). Be to, dėl tokio sprendimo konteksto ne kartą buvo nuspręsta, kad sprendimas, priimamas laikantis nusistovėjusios

sprendimų priėmimo praktikos, gali būti motyvuotas glaustai, be kita ko, darant nuorodą į šią praktiką (1990 m. vasario 14 d. Sprendimo *Delacre ir kt. / Komisija*, C-350/88, EU:C:1990:71, 15 punktas ir 2001 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *Silos*, C-228/99, EU:C:2001:599, 28 punktas). Taip pat pasakytina, kad tai, jog institucija atsakovė paskelbė metodiką, kurios ji ketina laikytis įgyvendindama savo įgaliojimus priimti sprendimą, palengvina jos pareigą motyvuoti savo individualius sprendimus tiek, kiek juose ji taikoma.

139 Vis dėlto šiuo atveju ginčijamas sprendimas nebuvo priimtas pratęsiant Administracinės peržiūros valdybos nuomonę ir nėra jokios ankstesnės ECB praktikos, susijusios su administracinės piniginės sankcijos skyrimu pagal Reglamento Nr. 1024/2013 18 straipsnio 1 dalį. Be to, ECB nepaskelbė metodikos, kurią jis ketino taikyti nustatydamas pagal šią nuostatą skiriamų sankcijų dydį.

140 Todėl tai, ar ginčijamas sprendimas yra pakankamai motyvuotas, reikia vertinti remiantis tik šiame sprendime nurodytais motyvais.

141 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia patikrinti, ar šiuo atveju ECB įvykdė savo pareigą motyvuoti.

142 Ginčijamo sprendimo 4.1.2 punktas „Sankcijos dydis“ suformuluotas taip:

„Siekdamas nustatyti skirtiną administracinę sankciją, ECB atsižvelgė į šias aplinkybes:

4.1.2.1. Kiek tai susiję su pažeidimo sunkumu, ECB atsižvelgia į tai, kad prižiūrimas subjektas neteisingai priskyrė kapitalo priemones prie CET 1 priemonių, kurių suma iš viso 2 088 mln. [eurų], o tai yra 67 baziniai punktai nuo 2016 m. birželio 30 d. prižiūrimo subjekto [CET 1] santykio. Vertinant pažeidimo sunkumą taip pat atsižvelgiama į tai, kad dauguma kapitalo priemonių, kurios neteisingai buvo priskirtos prie CET 1 priemonių, buvo išleistos po to, kai akcininkams buvo paskirstyti dividendai iš akcijų ir todėl jie buvo tapatūs paprastosioms akcijoms, už kurias mokami dividendai.

4.1.2.2. Be to, ECB atsižvelgia į tai, kad pažeidimas padarytas penkiais vienas po kito einančių ketvirčių deklaracijų teikimo laikotarpiais ir per tris informacijos skelbimus pagal trečiąjį ramstį 2015 ir 2016 m.

[4.1.2.3] Dėl prižiūrimo subjekto padaryto pažeidimo sunkumo ECB mano, kad pažeidimas buvo padarytas bent jau dėl aplaidumo. Konkrečiai kalbant, abejotino elgesio neteisėtumas nustatomas pagal 3.3 skyriuje įtvirtintas aplinkybes. Prižiūrimas subjektas turi pakankamai laiko suderinti savo operacijas su Reglamente (ES) Nr. 575/2013 įtvirtintais reikalavimais ir yra ECB (bendra rizikos ribojimu pagrįstos priežiūros grupė) informuotas apie būtinybę gauti ECB leidimą prieš kapitalo priemones priskiriant prie [CET 1] priemonių. Vis dėlto, nors ir žinojo apie šiuos reikalavimus, prižiūrimas subjektas ir toliau priskyrė priemones neturėdamas reikalaujamo leidimo.

4.1.2.4. ECB kaip į lengvinančią aplinkybę taip pat atsižvelgia į tai, kad, gavęs prižiūrimo subjekto prašymą, ECB suteikė leidimą emisijas priskirti prie CET 1 priemonių <…>

Todėl, atsižvelgiant į visas minėtas aplinkybes, įskaitant argumentus, kuriuos savo rašytinėse pastabose pateikė prižiūrimas subjektas, ir atsižvelgiant į proporcingumo principą, kuriuo ECB vadovaujasi įgyvendindamas savo įgaliojimus skirti sankcijas, skiriama administracinė sankcija 4 300 000 EUR, o tai sudaro maždaug 0,0015 % grupės, kuriai taikoma rizikos ribojimu pagrįsta priežiūra ir kuriai priklauso prižiūrimas subjektas, 2017 finansinių metų bendros metinės apyvartos ir taip užtikrinamas patikimas ir veiksmingas atgrasomasis poveikis siekiant išvengti tokio pažeidimo ateityje.“

143 Ginčijamo sprendimo 4.2.4 punkte ECB pridūrė, kad „skirta administracinė sankcija neviršij[o] 10 % grupės, kuriai taikoma rizikos ribojimu pagrįsta priežiūra ir kuriai [ieškovė] priklaus[ė] finansiniais metais iki [ginčijamo] sprendimo priėmimo, bendros metinės apyvartos“.

144 Reikia konstatuoti, kad šioje ginčijamo sprendimo ištraukoje nepatikslinta metodika, kurią ECB taikė nustatydamas skirtos sankcijos dydį, o tik pateikiami keli argumentai dėl pažeidimo sunkumo, jo trukmės, įsipareigojimų neįvykdymo, kuriuo kaltinama ieškovė, sunkumo ir garantijos, kad buvo atsižvelgta į lengvinančią aplinkybę.

145 Iš ginčijamo sprendimo 4.1.2.1–4.1.2.4 punktų formuluotės nei ieškovė gali suprasti ECB pasirinktą metodiką, nei pagal juos Bendrasis Teismas gali vykdyti skirtos sankcijos teisėtumo kontrolę.

146 Tai, kad savo atsiliepime į ieškinį, o vėliau per posėdį ECB paaiškino metodiką, kurią jis taikė šioje byloje, negali ištaisyti šio nepakankamumo, nes pagal šio sprendimo 131 punkte nurodytą jurisprudenciją jis negalėjo ištaisyti nepakankamo motyvavimo, pranešdamas sprendimo motyvus per procesą Bendrajame Teisme. Be to, ieškovė turėjo teisę žinoti jai skirtos sankcijos dydžio apskaičiavimo metodą, neprivalėdama pareikšti ieškinio Bendrajame Teisme.

147 Ginčijamo sprendimo 4.1.2.1–4.1.2.4 punktuose taip pat nepateikta minimali informacija, kuri leistų suprasti ir patikrinti elementų, į kuriuos ECB atsižvelgė nustatydamas sankcijos dydį, reikšmę ir lyginamąjį svorį.

148 Nors ginčijamo sprendimo 4.1.2.1 punkte, susijusiame su pažeidimo sunkumu, ECB pabrėžia, kad be leidimo priskirtos kapitalo priemonės sudarė 67 ieškovės CET 1 santykio bazinius punktus, jis nepateikė papildomo paaiškinimo dėl tokio pažeidimo sunkumo laipsnio, kiek tai susiję su ieškovei tenkančių rizikos ribojimu pagrįstų reikalavimų laikymusi.

149 Tame pačiame ginčijamo sprendimo punkte ECB pabrėžia aplinkybę, kad dauguma neteisingai priskirtų kapitalo priemonių buvo išleistos po to, kai akcininkams buvo išmokėti dividendai už akcijas, ir pažymi, kad į tai buvo atsižvelgta vertinant pažeidimo sunkumą. Vis dėlto šiuo klausimu taip pat nepateikta jokių paaiškinimų dėl šios išvados poveikio nustatant ieškovei skirtos sankcijos dydį.

150 Galiausiai, nors ginčijamo sprendimo 4.1.2.4 punkte ECB užtikrina, kad jis kaip į lengvinančią aplinkybę atsižvelgė į tai, jog galiausiai leido ieškovei priskirti nagrinėjamas priemones prie savo CET 1 priemonių, jis nepateikta jokios informacijos apie tai, kokią svarbą jis tam suteikė nustatydamas galutinę sankcijos sumą.

151 Be to, reikia pažymėti, kad ECB paminėjo tik grupės, kuriai priklausė ieškovė, dydį, o ne ieškovės dydį, nors pažeidimas buvo nustatytas tik ieškovei.

152 Reikia konstatuoti, kad ginčijamame sprendime nenurodęs nagrinėjamą pažeidimą padariusios kredito įstaigos dydžio ECB nepaminėjo aplinkybės, kuri, remiantis jo paties pareiškimais Bendrajame Teisme, buvo ypač svarbi nustatant sankcijos dydį.

153 Iš tiesų, nesant nuorodos į atitinkamos kredito įstaigos dydį, Bendrasis Teismas negali vykdyti kontrolės dėl to, kaip ECB vertina Reglamento Nr. 1024/2013 18 straipsnio 3 dalyje nurodytus veiksmingumo, proporcingumo ir atgrasymo kriterijus.

154 Bendrajame Teisme ECB teigė, kad jis atsižvelgė į atitinkamos įstaigos dydį, kai nustatė sankcijos dydį, t. y. bendrą jos valdomo turto sumą. Vis dėlto remiantis šio sprendimo 131 punkte nurodyta jurisprudencija ir dėl motyvų, analogiškų išdėstytiems šio sprendimo 146 punkte, į šiame etape pateiktą paaiškinimą negali būti atsižvelgta vertinant, ar ECB laikėsi jam tenkančios pareigos motyvuoti.

155 Be to, aplinkybė, kurią ECB pabrėžė per posėdį, kad tariamai kalbama apie „objektyvų“ elementą, neatleidžia jo nuo pareigos ginčijamame sprendime patikslinti šį veiksnį vien siekiant paaiškinti, kaip ir kokiu pagrindu į jį buvo atsižvelgta nustatant aptariamai kredito įstaigai skirtos sankcijos dydį.

156 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ieškovei skirta sankcija yra nepakankamai motyvuota, todėl turi būti panaikinta, ir nėra reikalo priimti sprendimo dėl kitų šiuo klausimu pateiktų kaltinimų.

157 Kadangi ECB administracinės piniginės sankcijos dydžio vertinimas gali būti atskirtas nuo likusios ginčijamo sprendimo dalies, jis turi būti panaikintas tik tiek, kiek pagal jį ieškovei skiriama 4 300 000 EUR administracinė piniginė sankcija.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

158 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 3 dalį, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

159 Šiuo atveju ieškovė iš dalies pralaimėjo bylą, o dalis jos reikalavimų buvo patenkinta, nes ginčijamas sprendimas buvo panaikintas tik tiek, kiek juo jai skirta 4 300 000 EUR administracinė piniginė bauda. Tokiomis aplinkybėmis būtų teisinga nuspręsti, kad kiekviena šalis padengtų savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2018 m. liepos 16 d. Europos Centrinio Banko (ECB) sprendimą ECB/SSM/2018-FRCAG-75 tiek, kiek pagal jį *Crédit agricole SA* skiriama 4 300 000 EUR administracinė piniginė sankcija.**

2. **Atmesti likusią ieškinio dalį.**

3. ***Crédit agricole* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

4. **ECB padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Papasavvas Tomljenović Schalin

Škvařilová-Pelzl Nõmm

Paskelbta 2020 m. liepos 8 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Kancleris Pirmininkas
E. Coulon

Turinys

Ginčo aplinkybės 1

Procesas ir šalių reikalavimai 3

Dėl teisės 4

Dėl ginčijamo sprendimo teisėtumo tiek, kiek jame nustatytas pažeidimas ieškovės atžvilgiu 5

Dėl pirmojo pagrindo pirmos dalies, susijusios su teisės klaida aiškinant ir taikant Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalį 5

– Dėl pirmojo kaltinimo, susijusio su klaida aiškinant ir taikant Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą (klostantis faktinėms aplinkybėms, kuriomis kaltinama ieškovė, taikyta redakcija) 5

– Dėl antrojo kaltinimo, iš esmės susijusio su Reglamento Nr. 575/2013 26 straipsnio 3 dalies naujos redakcijos taikymu atgaline data 9

Dėl pirmojo pagrindo antros dalies pirmojo kaltinimo, susijusio su Reglamento Nr. 1024/2013 18 straipsnio 1 dalies pažeidimu 10

Dėl subsidiariai pateikto antrojo pagrindo, susijusio su ieškovės teisės būti išklausytai pažeidimu 12

Dėl ginčijamo sprendimo, kiek juo ieškovei skirta administracinė piniginė sankcija, teisėtumo 14

Dėl bylinėjimosi išlaidų 19